

Datum: 17.02.2015

09:10

Medij: www.rtv.rs

Link: http://www.rtv.rs/sr_ci/zivot/magazin/cuvar-drevnog-teska-sprave-za-pravljenje-voska_569225.html

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Čuvar drevnog teska-sprave za pravljenje voska

2798

BABUŠNICA -U babušničkom selu Suračevu nalazi se verovatno jedna od poslednjih dobro očuvanih drevnih mašina za pravljenje voska koja je poznata i pod nazivom tesak.Tesak u Suračevu napravljen je daleke 1868. godine, ali i danas uspešno odoleva zubu vremena.Po rečima njegovog vlasnika, sedamdesetdevetogodišnjeg Vojislava Pančića, tesak u Suračevu radio je sve do 1958. godine, a u međuvremenu stavljen je kao kulturno dobro i pod zaštitu države.Pančić, čiji su se preci više od tri veka bavili voskarskim zanatom, dovožeći osnovnu sirovину за dobijanje voska, pčelinje saće i iz nje cedili vosak, kaže da je reč o drevnoj mašini koja je, kako kaže, pod zaštitom države.Ova impozantna sprava visine je preko tri metra, napravljena od ogromnih stabala koja služe kao postolje za mehanizam uz pomoć koga se od saća cedio vosak.Vosak se kasnije koristio za izradu sveća, koje su u davna vremena, kada struje nije bilo, bile gotovo jedini izvor svetlosti tokom dugih noći.Po rečima čika Vojislava, potražnja za voskom nekada je bila ogromna, čekalo se u red ispred njihove kuće, a dnevno su njegovi preci pravili 10 do 15 kazana voska."Daleke 1868. godine, tesak se nalazio na otvorenom na poljani, na putu ka susednom selu Gorčincu. Posle toga, moji preci su napravili zgradu i u njoj napravili tesak. To je sprava koja od saća spravlja vosak, koji se kasnije prerađuje u sveće", kaže cika Vojislav.Saće su moji preci, dodaje on, sakupljali po celoj Srbiji, išli čak i u Rumuniju i Bugarsku."To je bio veoma unosan posao u to vreme jer su moji tadašnji preci svojevremeno imali čak sedam pari konja sa kojima su dovozili sirovinu-saće na preradu. Ovaj tesak pravio je vosak za ceo ovaj deo Srbije, koji je poznat i kao Lužnica tako da su moji preci zarađivali dosta para", priča Vojislav za Tanjug.Po njegovim rečima, Etnografski muzej iz Beograda želeo je da ceo objekat preseli u Beograd gde bi on bio u potpunosti sačuvan i izložen."Etnografski muzej iz Beograda bio je zainteresovan da to otkupi, i to ne samo tesak, već da celu zgradu preseli u Beograd u muzej. Još 1963. godine su dolazili ovde, sve snimili, ali je verovatno došlo do nesporazuma između muzeja i mog oca pa je tesak ostao ovde. Te iste godine je objavljeno i u Službenom glasniku da je ceo ovaj objekat zaštićen od strane države i da je reč o kulturnom dobru", kaže Vojislav.Uvidevši da ovaj drevni zanat u modernoj eri nema perspektivu Vojislav nije nastavio porodičnu tradiciju, već je postao prvi student koji je upisao Ekonomski fakultet u Nišu, kada je osnovan, pa mu je i broj indeksa 1.Dugo godina bio je uspešni rukovodilac brojnih uspešnih kolektiva, najpre u Babušnici, kasnije i u Nišu, a penzionerske dane provodi u rodnom selu predaka u Suračevu, gde se i nalazi ova jedinstvena drevna naprava za pravljenje voska.

Datum: 17.02.2015 09:10

Medij: www.telegraf.rs

Link: <http://www.telegraf.rs/vesti/1438726-da-li-je-ovo-najstariji-aparat-u-srbiji-ima-skoro-150-godina-i->

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: DA LI JE OVO NAJSTARIJI APARAT U SRBIJI: Ima skoro 150 GODINA i savršeno je očuvan!

2503

Nekada je u Srbiji pravljenje voska bio unosan posao, čekao se red da se dođe do njega. Ljudi su odlazili čak u susedne zemlje za nabavku saća od koga se vosak pravio. U babušničkom selu Suračevu nalazi se verovatno jedna od poslednjih dobro očuvanih drevnih mašina za pravljenje voska koja je poznata i pod nazivom tesak. Po rečima njegovog vlasnika, Vojislava Pančića (70), tesak u Suračevu radio je sve do 1958. godine, a u međuvremenu stavljen je kao kulturno dobro i pod zaštitu države. Tesak je napravljen davne 1868. godine i do dana današnjeg je dobro očuvan. Pančić, čiji su se preci više od tri veka bavili voskarskim zanatom, dovozeći osnovnu sirovину за dobijanje voska, pčelinje saće i iz nje cedili vosak, kaže da je reč o drevnoj mašini koja je, kako kaže, pod zaštitom države. Ova impozantna sprava visine je preko tri metra, napravljena od ogromnih stabala koja služe kao postolje za mehanizam uz pomoć koga se od saća cedio vosak. Vosak se kasnije koristio za izradu sveća, koje su u davna vremena, kada struje nije bilo, bile gotovo jedini izvor svetlosti tokom dugih noći. Po rečima čika Vojislava, potražnja za voskom nekada je bila ogromna, čekalo se u red ispred njihove kuće, a dnevno su njegovi preci pravili 10 do 15 kazana voska. – Daleke 1868. godine, tesak se nalazio na otvorenom na poljani, na putu ka susednom selu Gorčincu. Posle toga, moji preci su napravili zgradu i u njoj napravili tesak. To je sprava koja od saća spravlja vosak, koji se kasnije prerađuje u sveće – kaže čika Vojislav. Saće su moji preci, dodaje on, sakupljali po celoj Srbiji, išli čak i u Rumuniju i Bugarsku. – Etnografski muzej iz Beograda bio je zainteresovan da otkupi tu mašinu, i to ne samo tesak, već da celu zgradu preseli u Beograd u muzej. Još 1963. godine su dolazili ovde, sve snimili, ali je verovatno došlo do nesporazuma između muzeja i mog oca pa je tesak ostao ovde. Te iste godine je objavljeno i u Službenom glasniku da je ceo ovaj objekat zaštićen od strane države i da je reč o kulturnom dobru – kaže Vojislav. Uvidevši da ovaj drevni zanat u modernoj eri nema perspektivu Vojislav nije nastavio porodičnu tradiciju, već je postao prvi student koji je upisao Ekonomski fakultet u Nišu, kada je osnovan, pa mu je i broj indeksa 1. Dugo godina bio je uspešni rukovodilac brojnih uspešnih kolektiva, najpre u Babušnici, kasnije i u Nišu, a penzionerske dane provodi u rodnom selu predaka u Suračevu, gde se i nalazi ova jedinstvena drevna naprava za pravljenje voska. (Telegraf.rs/ Tanjug)

Datum: 17.02.2015

09:10

Medij: www.vesti.rs

Link: <http://www.vesti.rs/Drustvo/POD-ZASTITOM-DRZAVE-Cuvar-drevnog-teska-za-pravljenje-voska-kod-Babushnice>

Autori: Blic

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: POD ZAŠTITOM DRŽAVE Čuvar drevnog teska za pravljenje voska kod Babušnice

655

U babušničkom selu Suračevu nalazi se verovatno jedna od poslednjih očuvanih drevnih mašina za pravljenje voska koja je poznata i pod nazivom tesak. Tesak u Suračevu napravljen je daleke 1868. godine, ali i danas uspešno odoleva zubu vremena. Po rečima njegovog vlasnika, Vojislava Pančića (79), tesak u Suračevu je radio sve do 1958. godine, a u međuvremenu je stavljen kao kulturno dobro i pod zaštitu države. Etnografski muzej htio da otkupi tesak - Etnografski muzej iz Beograda bio je zainteresovan da to otkupi, i to ne samo tesak, već da celu zgradu preseli u Beograd u muzej. Još 1963. godine su dolazili ovde, sve snimili, ali je verovatno došlo do...

Datum: 17.02.2015

09:10

Medij: www.blic.rs

Link: <http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/535548/POD-ZASTITOM-DRZAVE-Cuvar-drevnog-teska-za-pravljjenje->

Autori: Tanjug

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: POD ZAŠTITOM DRŽAVE Čuvar drevnog teska za pravljenje voska kod Babušnice

2696

U babušničkom selu Suračevu nalazi se verovatno jedna od poslednjih očuvanih drevnih mašina za pravljenje voska koja je poznata i pod nazivom tesak. Tesak u Suračevu napravljen je daleke 1868. godine, ali i danas uspešno odoleva zubu vremena. Po rečima njegovog vlasnika, Vojislava Pančića (79), tesak u Suračevu je radio sve do 1958. godine, a u međuvremenu je stavljen kao kulturno dobro i pod zaštitu države. - Etnografski muzej iz Beograda bio je zainteresovan da to otkupi, i to ne samo tesak, već da celu zgradu preseli u Beograd u muzej. Još 1963. godine su dolazili ovde, sve snimili, ali je verovatno došlo do nesporazuma između muzeja i mog oca pa je tesak ostao ovde. Te iste godine je objavljeno i u "Službenom glasniku" da je ceo ovaj objekat zaštićen od strane države i da je reč o kulturnom dobru - kaže Vojislav Pančić, čiji su se preci više od tri veka bavili voskarskim zanatom, dovozeći osnovnu sirovinu za dobijanje voska, pčelinje sače iz kojeg su cedili vosak, kaže da je reč o drevnoj mašini. Ova impozantna sprava visoka je preko tri metra, napravljena od ogromnih stabala koja služe kao postolje za mehanizam uz pomoć koga se od saća cedio vosak. Vosak se kasnije koristio za izradu sveća, koje su u davna vremena, kada struje nije bilo, bile skoro jedini izvor svetlosti tokom dugih noći. Po rečima čika Vojislava, potražnja za voskom nekada je bila ogromna, čekalo se u redu ispred njihove kuće, a dnevno su njegovi preci pravili 10 do 15 kazana voska. - Daleke 1868. godine, tesak se nalazio na otvorenom na poljani, na putu ka susednom selu Gorčincu. Posle toga, moji preci su napravili zgradu i u njoj napravili tesak. To je sprava koja od saća spravlja vosak, koji se kasnije prerađuje u sveće - kaže čika Vojislav. Saće su moji preci, dodaje on, sakupljali po celoj Srbiji, isli čak i u Rumuniju i Bugarsku. - To je bio veoma unesan posao u to vreme jer su moji preci svojevremeno imali čak sedam pari konja sa kojima su dovozili saće na preradu. Ovaj tesak pravio je vosak za ceo ovaj deo Srbije, koji je poznat i kao Lužnica tako da su moji preci zarađivali dosta para - priča Vojislav. Po njegovim rečima, Etnografski muzej iz Beograda želeo je da ceo objekat preseli u Beograd gde bi on bio u potpunosti sačuvan i izložen. Uvidevši da drevni zanat u modernoj eri nema perspektivu, Vojislav nije nastavio porodičnu tradiciju, već je postao prvi student koji je upisao Ekonomski fakultet u Nišu, kada je osnovan, pa mu je i broj indeksa 1. Dugo godina bio je uspešni rukovodilac brojnih uspešnih kolektiva, najpre u Babušnici, kasnije i u Nišu, a penzionerske dane provodi u rodnom selu predaka u Suračevu, gde se i nalazi ova jedinstvena drevna naprava za pravljenje voska.

Datum: 18.02.2015

Medij: Politika

Rubrika: Sinoć u Beogradu

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: "Цвеће" о младим Казахстанцима

Napomena:

Površina: 70

Tiraž: 0

Strana: 18

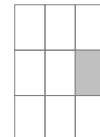

Фото Г. Јањчић

„Цвеће“ о младим Казахстанцима

Програм у „Арт биоскопу“ Етнографског музеја биће настављен вечерас у 19 часова, филмом „Цвеће“ из 2009. године. Тема овог остварења су промене у животу младих Казахстанца који као национална мањина настањују кинеску провинцију Синђијанг. Гледаоци ће видети на који начин они живе након великог отварања Кине према свету.

